

Podstatná jména + předložky

Hello! :) Není to skvělé? A co? No přeci to, že se spolu vrhneme na další kapitolu anglických přeložek! :) Pokud na kurz koukáte pěkně popořadě, tak mám pro vás dvě zprávy – ta první je, že už jste v půlce kurzu, a už teď toho víte o anglických předložkách opravdu, opravdu hodně! Great job! Druhá zpráva je, že tato část (a další dvě následující) budou mít jinou strukturu. U třech předcházejících kapitol jsme si vždy u každé předložky řekli kdy a v jakých situacích se používá, ukázali si tedy „logiku“ jejího používání a pak dali několik příkladů a nakonec si vše procvičili.

U předložek, které se pojí se specifickými podstatnými jmény, slovesy či přídavnými jmény bohužel neexistuje žádné jasné, jednoznačné a logické pravidlo, kterým by se použití předložek za nimi řídilo. Pokud něco takového občas existuje, samozřejmě se o dané pravidlo s vámi radostně podělím, u většiny případů nám ale, obávám se a omlouvám se, nezbyde nic jiného, než se dané věci naučit...

Jako alespoň malá pomůcka nám může sloužit to, že většinou je stejná předložka použita pro sloveso a podstatné jméno – například pokud víme, že *satisfy* se pojí s *with*, můžeme „uhádnout“, že i *satisfaction* bude s *with*.

Další pomůcka, která nám může pomoci (jak už to tak pomůcky dělávají), pokud bychom byli zcela ztraceni, je, že relativně často mají synonyma za sebou stejnou předložku. Například pokud víme, že *respect* se pojí s *for*, tak můžeme „uhádnout“, že *admiration* se také bude pojít s *for*.

Obě výše zmíněné pomůcky ale samozřejmě neplatí vždy, to by byla nuda, ne? Nejlepší způsob, jak si dané spojení podstatných jmen a předložek zapamatovat, je co nejčastěji je aktivně používat ve vlastní komunikaci. A také se k nim, poté co se je naučíte, vracet a opakovat si je. Lidé často dělají tu chybu, že se naráz „naučí“ velikou spoustu výrazů a slovíček, nikde je neopakují, nikdy se k nim nevrátí, a pak je zase velmi rychle zapomenou...